

[Energiministeren]

Det nævnes i forslaget, at mindst 20 pct. af det nuværende totalforbrug af energi kan gøres overflødig i løbet af ti år. Det er en påstand, som ikke er sagligt underbygget af prognoser, tekniske vurderinger osv. Man er nødt til at gøre sig mere sammenhængende forestillinger om udviklingen, end der er gjort her, specielt fordi energiforbruget både afhænger af tekniske foranstaltninger og af forbrugernes adfærd som følge af bl.a. energipris og realindkomst. Også forventningerne om øget erhvervsaktivitet og en forbedring af beskæftigelsessituationen på lidt længere sigt bør indgå i overvejelser om det fremtidige energiforbrug.

De besparelser, der anføres i forslaget, ses i øvrigt i lyset af situationen i 1980, som om der intet er gjort siden eller vil blive gjort fremover ifølge regeringens energipolitik. Der er jo gennemført mange foranstaltninger siden 1980, og mange initiativer er i gang både med hensyn til direkte energibesparelser og med hensyn til bedre udnyttelse af energien som eksempelvis udbygning af kraftvarmesystemerne.

Det er i øvrigt et spørgsmål, om alle de anførte brændselsbesparelser kan gennemføres samtidig. Når alle brændselsbesparelserne i varmesektoren lægges sammen, fås en samlet besparelse af brændselsolie på 60-65 PJ. Det er lidt mere, end der blev anvendt i 1981. En forklaring kan være, at der i forslaget er regnet med så megen vedvarende energi, at den dels dækker det samme energiforbrug flere gange, dels leverer energi, som ifølge forslagets besparelsesplan er sparet væk.

Også med hensyn til elsektoren er der stor afstand mellem beregningerne og virkeligheden. Alle besparelserne forudsættes at ske på de rent elproducerende værker. Det betyder, at den resterende elproduktion næsten udelukkende sker gennem kraftvarmeproduktion og ved hjælp af vindmøller. Der bliver altså tale om en meget bunden elproduktion, enten bundet til varmemeforbruget gennem kraftvarmeproduktion eller til vindhastigheden gennem vindmøllerne, men uden sammenhæng med behovet for elektricitet, og et sådant elforsyningssystem kan ikke fungere.

Der kan også gøres mange indvendinger mod de detaljerede beregninger for de enkelte anlægstyper; f.eks. er beregningerne omkring biogasanlæggene urealistiske. Vurderin-

ger, som er baseret på den viden, vi har i dag fra de tidligere nævnte pilotprojekter, viser, at investeringerne skal være 2-4 gange større end anført for at kunne producere den angivne energimængde. Det er desuden en alvorlig fejl, at der overalt er set bort fra driftsudgifter; f.eks. ved biogasanlæg vil den fortsatte energiproduktion kræve årlige driftsudgifter af størrelsesordenen ½ mia kr. Dette skal sammenlignes med den beregnede brændselsbesparelse på 885 mill. kr.

I forbindelse med halmfyrene er ikke blot driftsudgifterne, men tilsyneladende også udgifterne til brændsel udeladt. Således er udgifterne i forbindelse med indsamling, transport og lagring af halm hverken medtaget for individuelle eller for kollektive anlæg. Udgifterne til halm kan for de kollektive anlægs vedkommende forsigtigt anslås til et årligt beløb af størrelsesordenen ¼ mia kr. Hertil kommer de 50.000 individuelle anlæg og endelig de egentlige driftsudgifter for begge typer anlæg. Alt i alt vil disse udgifter gøre et alvorligt indhug i den beregnede brændselsbesparelse på 865 mill. kr.

Regeringen lægger, ligesom den tidligere socialdemokratiske regering gjorde, megen vægt på de intentioner, der ligger bag forslaget om en flerstrengt energiforsyning, rimelige varmeregninger og et ansvarligt ressourceforbrug, herunder udvikling af pålidelige og økonomisk rentable vedvarende energisystemer og disses indplacering i varmeplanlægningen og elforsyningen.

Den hidtil førte energipolitik blev i hovedsagen fastlagt i midten af 1970'erne og har haft bred politisk opbakning med hensyn til fastholdelse af de langsigtede mål. Disse bestræbelser har under skiftende regeringer allerede udmøntet sig i et omfang, som har påkaldt sig betydelig international interesse, specielt hvad angår energibesparelser, ligeledes omlægninger bort fra olieforbrug og planlægning og gennemførelse af store kollektive varmemeforsyningsanlæg.

I denne sammenhæng har udviklingen af ny teknologi spillet en stor rolle, herunder særligt de vedvarende energikilder. Forskningen og udviklingen inden for energiområdet har i stadig højere grad været koncentreret om nye og vedvarende energikilder og har dermed skabt baggrund for en dansk produktion af energiteknologi både til hjemmemarkedet og til eksport.